

KÖZÉRDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
pap nagykereskedése, hova az előfizetések és hirdetések bementéseit küldendők.
Köziratok nem adatal: vissza.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félévre 2 frt,
negyedévre 1 frt

Hirdetmények díja:
□ ezentűnteremt 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön arkdíjmentésben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.
Nyiltér sora 20 kr.

Polgári házasság!

Hiába zengtek fohászokat Budapest parfümös és előkelő mágnás-asszonyai, hiába ültek konferenciákat, a középkor lovagjai, ami tréfás komolyságnak megjárt elöl egy hónappal, most kudarcot vallott.

Ki közelebb ismeri a viszonyokat s néha-néha, — bár száját befogva — gíbizelhetett a politikusok igen komoly játéka körül; ki vigyázó szemmel kísérte a kormánynak a felvetett ügy mellett való fúradhatatlan munkásságát, az nem csudálkozott június 21-ikének nevezetes történelmi fontossággal bíró eseményén: a kötelező polgári házassági törvényjavaslatnak politikai helyzetünk által sürgősen követelt megszavazásán.

Négy szótöbbség! — Nem sok. S habár Széchenyi Antal ekkeseredtségében ironice meg is jegyezte, elhagyva a kudarcvallás végzetes színhelyét: „Jobb szeretem, hogy négy szavazattal megalkudjunk, mintha kettővel győztünk volna,” csak annyi, mint a „Magyar Allam megkésétt nyögése: „Ave Caesar, morituri te salutant.” melyvel tudtára adja „urbí et orbi,” hogy megbukott Magyarországban a kényelmeteskedő, csak lármázni szerető, az elmékre és szívekre az eszme igazságával hatni nem tudó, vagy komolyan tenni nem is akaró ultramontanizmus.

Nem keressük, nem kutatjuk, hogy mily eszközökkel és mily áldozatok árán győzött Wekerle és kabinetje, s vele együtt az ország intelligenciájának színe-java. De ki kell mondanunk azt, hogy megmutatta a világnak, hogyan kell lelkesülni, tenni, áldozni, jellehet végtelenül nehezebb egy, tisztán csak a subjectív etikán felépült javaslat mellett sikra szálni, az ehez szükséges harcokat és eszközöket előteremteni, mint küzdeni egy régi vallásos elv mellett, melynek védelmére készen áll a beláthatatlan hadsereg, csak szólítani, buzdítani, vezetni kellene.

Nem beszélünk mi itt a vallásos meggyőződés talpra állította harcászairól. Olyan csak kevés van már, sőt tapasztalat bizonyítja, hogy legtrikább — a vezérkarban. Ha Zichy Nándorok, Eszterházy Mórinczok stb. buzdulnak valami szent ügy mellett, szép tölük, mint katolikusoktól ép úgy, mint tisztán férfiaság szempontjából, mert hát ők — a világból valók. De épen azért meg is kellett volna jól fontolnunk, miután beható szemlélet tartottak táborukban és mielőtt azt megindították volna, hogy

bizony „multi sunt vocati, electi autem pauci.” sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak, a szívesen harszolók, az erélyes harcra képesek.

Nehéz munkát végzett e napon a kormány. Monumentális művet leplezett le, a haza színe java, az egész ország kíváncsi várakozásban megfeszült tekintete előtt. Ez a szellemi, a gyakorlati életben megszilárdulásra váró alkotmány, melyet bár egyedül a politikai találekonyosság minden kigondolható eszközeivel és a legnagyobb erőmegfeszítés mellett lehetett csak megvalósítani, — megis fényesen sikerült, első sorban azért, mert ezen nagyon megszívlelő mondás szerint: „nulla dies sine linea” a legapróbb részleteibe elő volt készítve, s másodsorban, mert Wekerle táborában tartották csak magukat igazán ahoz a bibliai mondáshoz: ki megáll . . . az hátrál, tehát csak: előre!

Most fog azonban bevalni igazán, hogy tud-e s ha igen: mennyire tud élni kormányunk a győzelemmel. Oseink soha se tartották volna meg e hazát, ha kemény küzdelemmel kivívott diadalaik felett folyton csak örömmámorban usztak volna, ahelyett „hogy részben fegyverrel, részben az erkölcsi erő hatalmával nem biztosíthatták volna nemzedéküket a jövő szíadókra.

Tény az, hogy hazánkban a nemzetiségek, papságuk vezetése folyton, nagyon idegenkednek a kötelező polgári házasságtól. A mi jó Romániában, az rossz — nekik Magyarországon. Tény, hogy a társadalom művelt részében is sokan a polgári házasságot nem tekintik az eddigi „a hány vallás, annyifele házassági jogot megszüntető egyseges házassági jognak, hanem csak arra valónak tartják, hogy néhány szegény mágnás vegyen el gazdag zsidó bankár kisasszonyokat. Tény az, hogy vannak politikai, magukat rettentően liberalisnak tartó pártok, melyek a vallási, nemzetiségi és társadalmi téren észlelhető elenszenyvet politikai céljaik elősegítésére, szemelyi törekvéseik megvalósítására szeretnek és törekednek is felhasználni.

Pedig most békére, erős összetartásra van szükség. Nekünk minden olyan eszközre, mely a civilizált világban mindenütt olyan bizonyult, mi az állam fölényét s a nemzet egységét hatalmasan biztosítani képes, szükségünk van, s mert a kötelező polgári házassági jog is ilyen, — a nemzeti és hazafias társadalmi szép és nagy feladatát képezi úgy átültetni a közéletbe ez intézményt, hogy az megfelelő a hozzá fűzött remény-

nek, hathatósan befolyjon magának a társadalomnak is erősödésére, nemesebb értelemben vett egybeolvasására.

Deák Ferencznek, a haza bölcsének egy nagy szellemi örökségét kell átvennünk most a gyakorlati életbe, s erre az államnak és társadalomnak a békés munkálkodás minden eszközeivel oly módon kell hatni, hogy a létező elenetek s mondhatni ellenséges indulatok mielőbb elsimuljanak nemzetünk jövőjének biztosítása érdekében.

Az önkéntes tűzoltó egylet ünnepe.

Díszbevonulás.

Indulj! harsogott a vezényszó, az aranyos, veres-színű, ragyogó sisakos csapat megindult. Czeiler Eduárd mint egy tambur-major magasra tartotta a fényes nagybotot, a banda rágyújtott a nótára s így vonult ki 12 óra 17-én délután 12 órakor az egész „O. T.” csapat frissen, vidám jó kedvvel, napfény ragyogással s egy sereg gyerektől kísérvé az indóházhoz, hogy bekisérje kedves vendégeit a vonattal érkezett gyulafehérvári és tövisi tűzoltó testületeket, kik Morán, illetőleg Slafkovits Jácint vezénylete alatt igen szép számmal érkeztek meg, s a legkollegialisabban lettek üdvözölve. A gyulafehérváriak elhozták zenekarukat is, mely — azt hiszük — az erdélyrészi tűzoltó zenekarok közt alighanem az első helyett foglalja el.

A katonásan sorakozott tűzoltó csapatok két zenekarral két tambour-majorral — fényes, daliás vezérkarral, egy egész hadsereget képeztek s amint a Szentkirály utcán végig a piacra vonultak, a közönség részéről a legszívesebben lettek fogadva és üdvözölve.

Adig is pedig, amíg az ünnepélyre került volna a sor, lelkes sörpasztítás közt, hazafias barátkozás történt a derék bajtársak között.

Ünnepély a sétán.

5 órakor taracklövések jelezték az ünnepély kezdetét. Már ekkor nagyon tornyosodtak a felhők, de azért tűzoltóink felvonultak s kis félóra várakozás után, melyet az irigy eső töltött be, megkezdődött a közgyűlés. Valóban nagy irigye lett az időjárás a tűzoltó-testületnek. Mikor nem kellett a víz, özönlött bőséggel és leültette közönségünknek azt a halára érdemes érdeklődését, melylyel ezt az ünnepet felkarolni igyekezett. Női közönség természetesen hiányzott; de ott láttuk a szakadó esőben vármegyénk főispánját, a kit mindenütt meg lehet találni, a hol közügyről és áldozatkészségről van szó; ott láttuk Török Bertalan, megyei főjegyzőt és Kovács Gyula pol-

TÁRCZA.

Mért nem is . . . ?

Mért nem is teremtett
A jó isten engem
Csalogány madárnak
Hús, drágas légtében,
Hogy el-elmerengnél
Holdvilágos estén
Fülemile madár
Hűség szerelmén. —

Mért nem is született
Gyönyörű virágnak
— Édesajku lelkem! —
Nyiló violának;
Én meg pillangónak
Aranyos lepkének,
Hogy csókolnék rólad,
Ajkaidról mézet.

Mért nem is teremtett
A jó isten engem
Szárnyaló szellőnek
Viruló vidéken; —
Téged pedig . . . téged
Róza levelének
Hogy karjaim között,
Szívemen vinnélek.

Mért nem is született,
Gyönyörű galambom
Ragyogó csillagnak
A magas égbolton; —
A' lettem voln' én is
Melletted egy másik,
Hogy boldogomnak letten
Sokáig . . . sokáig . . .

Viski Gyula.

Galamb és csalogány.

(Elbeszélés.)

Werner Gyulától.

(Folytatás)

A másik Bismarck nyegleségével annak lángszét vélte örökölni s hangosan felelt:

— Az orosz farkas dögnék képzel bennünket, s így némi undor az, hogy belénk harapni késik.

S fontosságuk érzetében, egymást tubákkal megkínálva, járkáltak fel s alá.

A költő s a fiatal asszony hosszasan beszélgettek egy félreeső padon.

— Tudja asszonyom, hogy az ön távolléte megbénította szellememet? Nem úgy beszéltem volna, ha az ön csodálatos szemei bátorítanak. De mondja meg őszintén, nyiltan: ért valamit beszédem? Tetszett? Auf Ehre?!

Egészen közel hajolt hozzá, hogy kinyájaskodja tőle füleinek századszor is jól eső „igen”-t.

— Ön lángész — suttozta a nő, egyenes felelet

helyett s a távolba nézett. — Régi vágyam, színről-színre ismerni ily fényes tehetségű embert. S megnevesülni társaságában!

— Ooh! . . .

Gyöngéd hízlegésekkel s tulzott bókokkal bori-tották el egymást. Egymással teljesen megelégedve váltak el feltízkor.

Angyal Nándor a vendéglőbe sietett. Oly hangulatban volt, melyben nem tanácsos lefeküdni.

— Soh bort, cigányt! mulatni akarok, fiúk — csapott be bombaként néhány söröző asztaltárs közé.

— Egy föltétel alatt — kötekedett egy pityókös szolgabíró — ha nem fogsz rimekben felköszönteni.

A költő összevonta szemöldeit, de ajkai csahhamar édeskes mosolyra nyitlak.

— Édes kedves Gyurim, hogy te ugy félsz a rimeimtől! Bocsáss meg, ha néha gunyos éle volt verseimnek.

— Nem gunyodtál tartok, hebehurgyaságotdól. Az asztaltársak zugással fogadták e nagyon is nyilt gorombaságot.

— Be van dörrintve, — békitgátik a költőt — sokat ivott.

— Nem igaz, nem vagyok részeg.

Ellenállása daczára kituszkolták, s hogy némi kárpótlást nyujtsanak helybeli lángszóknak, felkérték, olvasná el legutolsó művét.

Mély csendben hallgatták végig. Tapsoltak neki s könnyező szemüket törülgették. El akarták feledtetni azon kínos vacsorai jelenet emléket, mikor a tánczot

gármeztart, az egyesület tiszteletbeli tagjait. A tüzoltók 3 szakaszban állottak fel az elnöki asztal előtt: balra a két zenekar.

A zenekar megnyitó indulója után Lázár István főparancsnok állott fel s tartotta köztetszéssel fogadott beszédét, melyet így kezdett: „Szokatlan helyen, rendkívüli időben és nem mindemapi érdeklődés között tartjuk meg jelen közgyűlésünket. Hogy miért választottuk helynek és időnek azt, ami rendkívüli: miért tettünk magunknak bátorságot arra, hogy ezen város és vidéke nemcsak közönségének érdeklődését felhívó módon magunkra irányozzuk; erre nézve a jelen közgyűlésnek és tisztelt vendégeinknek felvilágosítással tartozom”. Foglalkozik azután a rendkívüli közgyűlés okaival, kifejtve, hogy a tüzoltó hűmárus működéséért nem vár, nem is kér, semmi jutalmat: mert esékely költségért nem adja esérébe a jó tett boldogító öntudatát s a jól végzett kötelesség önértétét. De azoknak, kik a tagok munkáját vezetik és ellenőrzik, a kiknek kötelességük meglátni és felidézni a hibát, a hol találják: kötelességük meglátni és elismerni az érdemet is, még pedig annál inkább, minél kevésbé követelődik az, minél szerényebb alakban mutatkozik. Kétszeres kötelességkép szabja ki ezt azok számára, kik a parancsnokság újjászervezése óta ennek nagy részét alkotják. „Mi nem akarunk — így szól tovább — a nagy hangú kérdések sorába állani, a kik szeretik az érdemet letagadni mindarról, a mi régi, hogy a meddő gáncsolás olesó módjával szerezzenek érdemet önmaguknak. Mi a régi tagok munkáját úgy tekintjük, mint alapot, melyre ma már biztosabban építhetünk; úgy tekintjük, mint példaadást, melyet bátran követhetünk. Mert nem az a valóban áldásos munka, mely pillanatnyi erőmegfeszítéssel, talán gyorsan és szemrevaló sikereket tud felmutatni, hanem az a valódi munka, mely az állandó, a kitaró tevékenységben nyilatkozik. Ezt a kitarást, ezt az állandó buzgalmat akarjuk mi ünnepelni, mely az egyesület létét fenntartotta. Ez az állandó kitarás a jó ügy szolgálatában bizonyára nem mindemapi jelenség; s ez a rendkívüli ok adta meg nekünk a jogot rendkívüli hely- és idő választására. Végül meg akartuk győzni a helyi társadalmat arról, hogy élünk, élni akarunk, dolgozni akarunk az egyesületi célok megvalósításában. Mert egyedül a társadalom rokonszenves érdeklődése adhat nekünk támogatást, e nélkül hiába minden törekvésünk”. Még köszönetet mond a vendégeinknek és a gyűlést megnyitja.

Veterán tüzoltóink kitüntetése.

A gyűlés egyetlen tárgya öt régi és buzgó egyleti tagnak kitüntetése volt. Zayzon Ferencz, koll. tanár, titkári előterjesztésében vázolja a kitüntetés előzményeit, a parancsnokságnak erre vonatkozó határozatát, az Orsz. Szövetséghez intézett feljelentést és lelkes hangon szól az egyesület életének fellendüléséről.

A jelentés végével a kitüntetés aktusa következvén, a szakaszok „vigyáz”-ba állottak, három fél hívó kürtjel hangzott, s az egyl. főparancsnok általános figyelem, sőt ünnepies emelkedettség és komolyság hangulat közt körülbelül a következő szavakat intézte az egyl. tagokhoz.

„Bajtársak! Önökhez intézem szavaimat: A mint a titkári jelentésből értesültek, a parancsnokság öt régi és buzgó tagnak kitüntetését határozta el. Reám, mint az egyesület e. i. főparancsnokára, bízta az érdemesek

kiválasztását s a kitüntetés végrehajtását. Ezen utóbbi feladatra örömmel vállalkozom, mert lelkemnek legmelegebb rokonszenvével találkozok az a látvány, melyben az egyesület hangos életjét ad magáról és lelkesületen ismeri el az érdemet. Nehezebb volt azonban a megbízás első részét teljesítenem. Nem azért, mintha nem találtam volna Önök közt a kitüntetésre elég számban alkalmas férfiakat; hanem ellenkezőleg azért, mert a sok érdemes közül csak öt tagra lehetett választásomnak esnie. De azt gondolom, hogy rövid parancsnokságom alatt is sikerült Önöket megismernem. Én pedig úgy ismerem Önöket, hogy a kitüntetésben nem annyira a személynek dícsőségét, mint inkább az összes működő tagok buzgalmaának elismerését, az egész egyesület dícsőségét, az egyesület jövőjének biztos zálogát látják s a kitüntetésre, bár az névszerint egyeseket érint, mint az egészek büszkeségére gondolnak. Ez a büszkeség, ez az önérték a mi drága tulajdonunk; közösen érezzük, ez a bajt és örömet, mert közös munkásságunk alkotja azt, a miből származnak, az egyesület életét. Az önértéknek ez a testületi közössége a legerősebb fundamentum, a melyen valaha egyesület nyughatott. Olyan közös kincsünk ez, mint a munka fegyvere (felmutatja a csákányt), melyet kezében tartok: olyan közös kincsünk ez, mint azok a drága jelszók, melyek e fegyvert ékesítik, melyekre büszkén és kötelességgel tekintünk mindnyájan: „Istennek dícsőség, egymásnak segítség!” Csak ha közös kincsnek tekintjük a kitüntetést, csak akkor fogjuk annak az értékét igazán átérzeni. S mivel én arról meg vagyok győződve, könnyen viselem a felelősség terhét, mely rám a kiválasztásból eshetik. Mert tudom, hogy az ötnék kiválasztásában nem egyesek mellőzését, hanem az egész testület dícsőségét fogják velem együtt tekinteni. Tekintsenek hát büszkeséggel ezen jelvényre. (a XV. éves szolgálati éremre mutat) melylyel az Orsz. Szöv. határozatából öt társuknak derék mellett feldíszíttem! Tekintsenek hát büszkeséggel azon férfiakra, kiket elő fogok szólítani. Olyan férfiak ők, kik az egyesület még csesemő korában dajkáltak, később pedig kitaró munkássággal híven szolgálták.”

Az előszóltottak: *Dancs Mózes* parancsnok, 45 éves, tag 1873 óta.

Jakab Károly osztályparancsnok, 47 éves, tag 1873 óta.

Mátyás Lajos szertárnok, 49 éves, tag 1873 óta.

Richard Mihály örvezető a rendfenntartóknál, 58 éves, tag 1873 óta.

Gánya János szivattyús, 66 éves, tag 1876 óta.

Előlépven a felhívottak, tisztelegnek, sorakoznak. A főparancsnok pedig ezen szavak kíséretében tüzte mellükre az érdemjelet:

„Fogadják tőlem az elismerés e külső jelét kitaró, buzgó működésükért. Viseljék ezt a jelet azzal a hűséggel, a melylyel kiérdemelték. Viseljék az Isten áldásával az egyesületnek és a városi közjónak szolgálatában sokáig!”

Éljenek, taracklövés, a himnusz hangjai és általános tisztelgés közt a főparancsnok feltűzi az érdemjelet. A himnusz bevégeztével öt örvezető Végh S. parancsnok vezetése alatt megköszöni a főparancsnoknak a kitüntetést. Az ünnepélyt díszmenet zárta be, mely a főispán, a tiszteletbeli tagok, a helybeli és vidéki parancsnokok és a kitüntettek előtt vonult el.

fölebe helyezték a gyásznak, melyet a francia államférfi halála miatt Angyal Nándor indítványozott.

- Remek!
- Sohasem hallottam ennél jobbat.
- A biblia hangja dadogás ehhez.
- Olyan, mint egy jerichói rózsza. Illatos, üde, kedves.
- Olyan, mint a harczi kürt!

Hangzott tarka összevisszaságban. Kimerítettek volna rá minden képtelen hasonlatot, ha meg nem jó s rá nem kezd a cigány.

A költő elhuzatta a maga nótáit.

— Verset írok hozzátok fiúk, csak rikasztok meg — szokta igérgetni évek óta.

A cigányok jobban szeretnék látni tallérjaikat! mintsem olvasni a hozzájuk írt verset. Nem tulságos kedvelni teszik keresztbe a vonót.

Sőt a nagy bögös mérgesen dünyögi:

Verset! hisz azt én is írok neked bibas. Vers, hisz ezt a fekete rigó jobban érti nálad.

Angyal Nándor pedig, őseink szokásához híven sirva-vigad. Közlebb húzza székét egyik-másik megbízhatóbb asztaltársához s panaszkodik.

— A szerkesztőségben megölnek a munkával. Arról kell írnom jelentéseket: a búzának mi a piaczi ára. A szerkesztő gonosz szellemem. Megöl a kutya. Előlik lellem frissességét. Össze vagyok törve! Nincs egy nyugodt perczem, melyet muzsámnak szentelhetnék. Megfullok a napi teendők állott vizében!

Öklét szorongatta s hangja érdessé vált.

— Sok az ellenségem, — folytatta mérgesen. — A ripókók, a törpék, a viperafajzatok! De hát élni kell. Szemetes kocsit élé kell fogni a szárnyas lovat! Dolgozni kell annak, a ki teremteni van hivatva.

Gyorsan ivott ki egy pohár bort s fejét két könyökére támasztotta.

— Dolgozni! danolás és alkotás helyett! Borotválva fát vágni! Villám tüzénél egy csésze tegnapi levest megíteni fel! Irtóztató sors! Érzem, hogy elmem begyepesedik, szívem megkövül. Közönségessé kell válnom s kétségbe kell esnem. A madártól, a mely énekel, nem várja senki, hogy a tehervonó számár tulajdonával is bírjon. Senki sem kívánja, hogy a fűgefau burgonya teremjen. A természet bölcs erőbeosztását tiszteletben tartják mindenütt. Csak a költő kivétel. El kellene pusztulnom, ha fejem felett egy mozdulatlan, tiszta fényű csillag nem ragyogna. A szerelem. A nő, a ki szeret, meg szokott érteni. „Cseppjen be keserű életem poharába — édes szerelem!” Ez a világ legigazabb hangja verse.

Szemeit forgatta s elábrándozott a fiatal nőről, a kivel ma a végzet kegyelme összehozta...

Éjszaka volt, hogy hazafelé tartott. A hold magasan állt az égen. Nehány, meleg éghajlatról átültetett olajfa erős szagot árasztott. Elképzelte, hogy holdfényes arczával s halk beszédével most elragadó tudna lenni. Mily jó volna sétálni — vele. Egészen a fiatal asszony ablakáig ment. A ház csendes és sötét volt. Valami esodálatos vágy arra bírta, hogy az ablaküvegen gyöngéden kopogjon. Azután futni kezdett, mint a gyermek, szivdobogva, egy lámpaoszlop mögött állva figyelt a hatásra. Majd apró kövecseket vett s egy — kizkoc — az úveget érte. Bent ugatni kezdett a kutya. Az utca végén, hangosan beszélgetve, férfiak jöttek felé. Hazament s elakart aludni, de idegei nagy mértékben fel voltak izgatva.

(Folyt. köv.)

A banquette.

A szép, sőt mondhatni meglehető ünnepély után már kevés tanakodásra való idő maradt. Az eső úgy hullott, s úgy elázott a táncz helyet, füvet és falombot, hogy a derék csapatok, melyek tüzből mindég lelkesen megszokták helyüket állani, most okosabbnak tartották engedni annak az elemnek, melynek ha mindég bőséggel volnánk, a mikor szükség van reá. — a tűz is engedni szokott.

Most sajnáljuk igazán, hogy az a régen emlegetett, régen tervezgetett „fedelez táncz helyiség” nincs meg. Minő veszteségünk volt e miatt, csak később tűnt ki, midőn a lelkes közönség sűrű deputatiókban kívánta a „nyáregji” mulatság megtartását még a vizes gyepen is, melynek azonban, könnyen hűledező hölgyeink drága egészségét tekintve — fájó szívvel bár, de nem lehetett eleget tenni.

Hanem a tüzoltók azért vidáman összegyűltek a városház színtermében. Felhordták az asztalokat, megterítették szép tiszta kis deszka tálczáikkal, ezek mellé tettek egy nagy darab kenyéret, egy csomó retket, előle raktak egy sor üveg jó bort s azzal készen voltunk a banquettere. Letelepdtünk. Tudni kell, hogy tüzoltóink egyszersmind remek szakácsok is, minék bizonyosságát adták egy pompás tordai peccenyével, melyből úgy élt mindenki a saját bieskájával, hogy csak amugy ropogott. Miután az ismételt kínálgatásoknak s a retkeknek is vége lett, a megkóstolt bor pedig csakugyan jónak találtatott, felállott *Lázár István* főparancsnok s bemutatatta magát, mint ügyes, jó szónok is, frenetikus tapsok között emelvén poharat a vendég tüzoltókra. Török Bertalan, kinek tiszteletbeli kötelessége többek közt a tüzoltók között is órálni, a mai nap hőseire, a n-nyedi Ö. T. E. kitüntetett tagjaira köszöntött, dörgő éljenzéssel kísérve. Kiváló tetszést arattak Slafkovits Jácint tüzoltó főparancsnok talpra esett, lelkes beszéde. Zúgó éljenzéssel fogadták Kovács Gyula polgármesternek Lázár Istvánra mondott köszöntését. Sebestyén Sándor a tüzoltók derék papjait: Szilágyi Farkast és Deli Ödönt éltette. A tüzoltókat segélyező városért és buzgó polgármesteréért, Török főjegyzőt, Slafkopits főparancsnokot és még rengeteg derék tüzoltóért emeltünk poharat, míg végül ütött az óra indulásra s kedves vendégeink szívélyesen elbucuszva, haza távoztak.

Templomfűtés.

(Folytatás.)

A templomfűtés különböző módjai.

Körülbelül négy évtizede kezdtek számba venni a templomfűtésre vonatkozó jogos kívánalmakat s kezdték fűtőkészüleket állítani templomaikba első sorban azon egyházközségek, melyeknek nagy pénzüsszegek állottak rendelkezésére.

Legelőször csatornás fűtést alkalmaztak. Kemenczék építettek a földbe s ezekhez a padló hosszában öntött-vas-csővezeteket kapcsoltak, melyeken keresztül a fölmelegedett levegő a kürtőhöz húzódott. A kemencze fölött levő nyílások, melyekből a meleg lég fölfelé szállt, valamint a csatorna, melyben az öntött vaskürtök feküdtek, lábbal tapodható öntött vasrácszattal volt fedezve. Különböző csatornákon keresztül jutott a hideg levegő a kályhához és a kürtővezetékekhez, ezeknél megmelegedett, s fűszállott a térbe. A kemencze fölött levő nyílásból s a közelében levő csövekből a levegő oly forrón áramlott fölfelé, hogy a hosszabb ott tartózkodás terhes, sőt bizonyos idő multán az egészségre éppen ártalmas is lett, míg ellenben más távolabb eső csöveknél alig volt valami kis meleg. Nagyobb templomokban 2, 3, sőt több kemenczét is alkalmaztak. A jelzett kellemetlenségen kívül a fölfelé szálló meleg légáram a hideglevegő gyors alászállását is vonta maga után s így rendkívül kellemetlen légáramot szült.

Mint hogy pedig e kemenczék a földbe voltak építve, elvégre sok meleg veszett el a nélkül, hogy a helyiségnek valamit használt volna s így e berendezésnél rendkívül sok fűtőanyag használdott föl. Azután meg a sok, hosszúsorban fekvő rácszat a padlón, eléktelenítette azt s bizony semmiesetre sem volt szépnek mondható.

A kevésbé módos egyházközségek azon kívánalmának, hogy az ók templomaikban is legyen fűtőkészülék, az által lett elégtéve, hogy légfűtést rendeztek be, a mi sokkal egyszerűbb és olcsóbb. Ez pedig abból állott, hogy nagy méretű kemenczékét állítottak be s hideg és meleg légevezető csatornákkal látták el a térben. Valami jó módot kerestek, a mi által elérhessék a fűtőtestnek izzásig való hevítését. Ennek következtében a túlhevített levegő fölfelé szállt s alant pedig hideg maradt annyira, hogy a templomlátogatók a fűtésből mit sem élveztek, hanem a helyett bizonyos kellemetlen égett szagot éreztek mindannyian. E körülmények legkevésbé sem elégtettek ki ekkor senkit; a minék okát abban kívánták fölfedezni, hogy igen kicsiro szabták a fűtőket, szűkeknek építették a légesatornákat és hogy az olcsóság rovására még más

szeke...
bák is...
de a p...
lettek...
hogy le...
s ezért...
látogat...
kell h...
kompr...
ez utó...
rende...
helyez...

21-én...
lelkes...
alig le...
n egy...
vasút...
a nem...
A köv...
len m...
mányt...
b. Bá...
tai ut...
nyugv...
fejze...

egyle...
Gyula...
a reg...
Fülk...
junius...
vajjon...
a kir...
hó 7-...

Woka...
és Ida...
és ne...
restve...
közeli...
val tu...
vő, te...
polg...
boldog...
gel 6...
teljes...
lankad...
nemes...
testet...
Szeret...
zött is...
sere s...
banat...
delutá...
nyuga...

és V...
lesz n...
heged...
cze Z...
év ut...
k. a...
enekl...
előad...
„Ned...
vid é...
előad...
Bárd...
Gaál...
ilyen...
neme...
vend...
hozza...
denk...
a hir...
kettő...
kelne...
már...
Liedl...
term...
deke...
Sond...
zong...
val a...
nagy...
ne r...
telje...
tőjé...
mar...

az o...
vozo...

tart...
mely...
száz...
telje...
levá...

ferje...
ki, f...
Sám...

mán...
a n...

szekethez is követtek el. Talán az elkövetett hibák is a tapasztalathányagnak róhatóak föl, szó a mi szó, de a panaszok a rossz módszer ellen egyre sűrűbbek lettek. Ennek következtében azon véleményhez jutottak, hogy lehetetlen egy akkora tért légfűtéssel bemelegíteni s ezért visszatértek ahhoz, hogy a meleget a templomlatogatók részére s különösen a hajóban közvetlenül kell hozzáférhetővé tenni. Ezt pedig a víz, vagyis komprimált gőzfűtés által vélték legjobban elérhetőnek s ez utóbbi nyert legsűrűbb alkalmazást. Ezt pedig úgy rendezték be, hogy a földbe tűzhelyt víztartóval ellátva helyeztek el.

(Folyt. köv.)

VEGYES HIREK.

A kötelező polgári házasság felett folyó hó 21-én döntött a főrendiház. A pártolók és ellenzék oly lelkes buzgalommal gyűjtötték híveiket, hogy előzetesen még lehetett biztos eredményre számítani s így is csak negy szavazattal 118-al 114 ellenében győztek a javaslat pártolói, mi azonban tökéletesen elég arra, hogy a nemzet egy új és hatalmas reform birtokába jusson. A következő napon sem tudták a javaslat ellenzői egyetlen módosítást sem keresztül vinni s már most a kormánytól függ, hogy mikor lépteti életbe. Városunkban b. Bánffy Jenő főrendiházi tag és Werner Gyula távirati utján gyorsan szétröppent a hír s általános megnyugvást okozott a hosszan tartott erős küzdelem befejezése.

Az alsó-fehérményei orvos-gyógyszerész egylet az évi vándorgyűlését július hó 1-ő napján Gyulafehérvárt fogja megtartani. Indulás Nagy-Enyedről a reggeli gyorsvonattal, érkezés az esti gyorsvonattal. Félkerem az egylet tagjait, szíveskedjenek részvételüket június hó 25-ig nálam bejelenteni, annak megjegyzésével, vajjon egyedül vagy családtagjaikkal együtt óhajtanak a kiránduláson résztvenni. — Nagy-Enyed, 1893. június hó 1-én. Dr. Magyar Károly elnök.

Gyászhir. Már özvegy Danes Sámuelné szül. Wokál Ilka a maga és gyermekei: Ilonka, Samu, Teresi és Ida, valamint édes apja: Wokál Leopold, nagynénje és nevelőanyja özv. Wokál Jánosné és a megboldogult testvérei: Danes József családjával és Rákhel s minden közeli és távoli rokon nevében a szív öszinte fájdalommal tudatja, hogy a forrón szeretett férj, gondos apa, jó vő, testvér és rokon Danes Sámuel nyugalmazott állami polg. leányiskolai igazgató szenvedésteli életének 54-ik, boldog házasságának 12-ik évében, folyó hó 20-án reggel 6 órakor jobblétre szenderült. Hü volt a kötelesség teljesítésében, fáradhatatlan a szeretet cselekedeteiben, lankadatlan a munkában, míg a test ereje engedé. A nemes lélek tettereje gyakran acélozta meg a gyöngye testet, de a sorvasztó halálnak ellenállni képes nem vala. Szerető, hü szívet annyi fájdalmas megpróbáltatás között is egyedül a haza szolgálatára, az ifjuság nevelésére s öyéj boldogítására szentelte; most a szeretet és bánat könyei kísérik a sírba. Hült tetemei folyó hó 21-én délután 4 órakor tetették az ev. ref. temetőben örök nyugalomra.

Ney Dávid, Bárdossi Irén, Liedl Ferenc és Vincze Zsigmond hangversenye f. hó 30-án lesz megtartva a következő programmal: I. Grieg Sonata hegedűre és zongorára, előadják: Liedl Ferenc és Vincze Zsigmond. II. a) Pergolese Tre Siorni, b) Bohm Egy év után, c) Aggházy Holdvilágnál, énekl: Bárdossi Irén k. a. III. Erkel Ferenc Dal a „Hunyadi László”-ból; énekl: Ney Dávid. IV. Vieuxtemps Ballade et Polonaise; előadja: Liedl Ferenc. V. Leoncavallo Nagy kettős „Nedda és Sylvia” közt Bajazzók-ból; énekl: Ney Dávid és Bárdossi Irén k. a. VI. Sarasate Czigány ábránd; előadja: Liedl Ferenc. VII. Ardit Lestasi-Valse; énekl: Bárdossi Irén kisasszony, Schuber H. „Vándor”, VIII. Gaál F. Magyar dalok; énekl Ney Dávid. Rég nem volt ilyen érdekes hangverseny kiállításba helyezve, *Ney Dávid* nemcsak nálunk, de a külföldön is nagy hírnévnek örvend és ki lehet mondani, hogy Európában kevés van hozzá hasonló! Óriási terjedelmű bassus hangjával mindenkit bámulatba ejt, magával ragad. Kíváncsiak vagyunk a híres „Bajazzók” világhírű operából előadandó nagy kettősre, a melyet Ney ur és *Bárdossi Irén* k. a. énekelnek. Nevezett kisasszony szintén szép nevet örvend már: előkelő, művelt énekesnőt ismerünk meg benne. *Liedl Ferenc* hegedű-művész, a budapesti hangversenytermek egyik legelső művésze, 3 számban lép fel. Erdekes lesz a Sarasate: *Czigány ábrándja* és a Grieg: *Sonátája* hegedűre és zongorára. Az összes számokat zongorán *Vincze Zsigmond* ur kíséri, a ki remek játékával csak emelni fogja az összehatást. Felhívjuk tehát a nagyenyedi, valamint a vidéki közönség szíves figyelmét: ne mulassza el az alkalmat felhasználni; jelenjék meg teljes számban, mert ily elsőrangú művészek produkcióját nem mindennap hallgathatni meg és a ki távol marad, majd utólag fogja igazán fájlalni.

A városunkban elhelyezett huszárszázad, az oláh izgalmak esendesülése folytán f. hó 22-én eltávozott Nagy-Szebenbe, állomáshelyére.

A rendkívül nedves rossz időjárás folyton tart. F. hó 20-án délután pedig rettenetes vihar tört ki, mely sok kárt okozott s a megyeház udvarán levő fészázados akácfaék egyikét is úgy megsértett, hogy a teljes kettéhasadástól csak az ágak nagy részének gyors levágásával lehetett megmenteni.

Köszönetnyilvánítás. Mindazok, kik boldogult férjem halála alkalmából iránymomban részvétüket fejezték ki, fogadják ezuton hálás köszönetemet. Özv. Danes Sámuelné.

I R O D A L O M.

Az egyházi politikai kérdések s az azok nyomán támadt országos mozgalom valódi próbaköve lettek a napisajtó elvhűségének. Különösen a fővárosi sajtó

volt erős kísértésnek kitéve és egyes pártok és szövetségek részéről óriási összegeket áldoztak, hogy egyes lapokat eredeti irányukból elterítsenek. Az elveknél e csereberéből előnyösen válik ki régi, jó hírenek megfélemlő, hazánk legnagyobb lapja az „Egyetértés”, mely elismerésre méltó önzetlenséggel, fáradhatlan buzgalommal s a legnagyobb eréllyel küzdött és küzd az egyházi politikai kérdések liberális szellemben való megoldása érdekében. Küzd azért, mert ezek az elvek a függetlenségi és 48-as párt egyik főprogrampontját képezik s az „Egyetértés” nemcsak vallja, hanem mindenkor tényleg követi is ezeket az elveket, melyeknek meghamisítását nem tűri. Ha nem így tenne nem is volna méltó arra, hogy tovább is az ország legelső lapjának tekintessék. Erre a címre az Egyetértés különben is rászólgál, nemcsak tartalmának gazdagsága és változatossága, hanem annak föltétlen megbízhatósága s ama valódi hazafias szellem által is, a mely országosan népszerű, magvas vezérékiket átlengi, melyekről köztudomású, hogy Magyarország legelső publicistáinak és politikusainak tollából kerülnek ki. Közlekedvén az előfizetés időszerű nem mulaszthatjuk el, a közönség figyelmét az Egyetértés elvüljár, hazafias magatartására felhívni, azzal a megjegyzéssel, hogy az Egyetértés kiadóhivatala készséggel küld kívánatra mutatónyomtatványt. Előfizetői kedvezményt meg is tehetjük, hogy az az Egyetértés előfizetési ára negyedévre 5 frt.

A Pesti Hírlap, mely immár a 32-ik felelvé lép át július 1-vel, valóban nem szorul arra, hogy különösen ajánlatni keljen a magyar ujság-olvasó közönség figyelmébe. Mindenki tudja, hogy a megalkuvás nélküli liberalizmus politikáját képviseli s évek óta folytatott küzdelmének nagy része van a szabadelvű egyházi politikai reformok szöngyére hozatalában. S ha ma a demokratikus irány hívei jegyezhetnek föl sikereket a reakció rovására: a Pesti Hírlap kétségbevonhatatlanul sokkal járult ahhoz. Nem is azért szólunk most ez első rangú és első tekintélyű napilapunkról, hanem hogy felhívjuk az olvasó-közönség figyelmét a Pesti Hírlap egy új nagy vívmányára. Ez a vívmány a Pesti Hírlap palotája, mely ott emelkedik Budapest egyik legszebb körútjának végén — váci-körút 78. sz. szám alatt. — Az új palotáról, mely a szép főúras egyik újabb ékessége, annak idején részletes leírást fogunk közölni. Levelek és előzetesek az új felvétől kezdve már ide lesznek címzendők. Az új felelvén a lap ismét több érdekes közleményt ígér fényes nevű munkatársai: Jókai és Mészáros tollából, továbbá érdekes regényeket s végül — mint minden évben — az 1893. évre szóló nagy képes naptárt teljesen díjlanul, mint karácsonyi ajándékot, valamennyi előfizetőjének. Az bizonyos, hogy a Pesti Hírlapnál többet egy lap sem nyújt ma előzetőknek s ezen bő és változatos tartalma dacára — naponként 20, vasárnap 22 oldal — előfizetési ára egy óra csak 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr., mely a Pesti Hírlap kiadóhivatalába (Budapest, váci-körút 78. sz.) küldendő. Mutatónyomtatványt kívánatra öt napig ingyen küld a kiadóhivatal.

Előfizetési felhívás az erdélyi részek legnagyobb es legerjedtebb politikai napilapjára: az „Ellenzék”-re. Az új évnegyed közlekedtével előfizetést nyitunk az „Ellenzék”-re. Lapunk politikai irányának és társadalmi tevékenységének felsorolásával nem utatjuk olvasóinkat, csupán annyit jelentünk ki, hogy ahhoz a multhoz, melyet eddig követünk s a melyben minket előfizetőink annyi lelkesedéssel támogattak, — ezután is hívek maradunk. Hazánkat, nemzetünket híven, önzetlenül és függetlenül szolgáljuk. Kerjünk olvasóinkat, hogy terhes munkánkban legyenek segítségünkre, mert csak a közönség támogatása biztosítja törekvéseink sikerét. Az „Ellenzék” előfizetési ára: Egy évre 16 frt. Felévre 8 frt. Negyedévre 4 frt. Egy óra 1 frt 50 kr. Az előfizetési penzek postautalványon Kolozsvárra az „Ellenzék” kiadóhivatalának küldendők. Az „Ellenzék” kiadóhivatala.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó: CIRNER J. JÓZSEF.

Hirdetések.

Henneberg G. (es kir. udvariszállító) selyemgyára Zürichben, privátmegrendelőknek lakására közvetlenül szállít fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, esikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín és árnyalatban). Mintak postafordulóval küldetnek. Svájcba ömleszt levelekre 10 kros és levelezőlaponkra 5 kros bélyeg ragasztandó. (1)

Megjelent

AZ ÚJ MEZŐRENDŐRSÉGI TÖRVÉNY.

Ára 50 krajczár.

Kapható:

Baldi Károly könyvkereskedésében Nagy-Enyeden.

Előleges pénzbeküldés mellett bérmentve küldetik.

Egy jó házból való fiu

Cirner J. József könyvnyomdájában, mint tanuló, felvétetik.

RADNA-BORBÉREK

(Beszterce-Nasodvármegye)

Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület fürdője.

A legszebb vidéken, fenyvesek között fekszik, Könylőtte az **Ünőkö**, a gyopáros **Koronyos**, **Kreacsnyel**, **Ómuluj**, **Klaj** hegyek. Nem messze a történelmi nevezetességű **borgói** és **radnai** szorosok. Fekvése a legfenségesebb. A völgy, hol a fürdőtelep van, ösödök örökzöldjével csodás szépségű. Bukovina felé kapuja a híres **Ördögösor** a Bálint és Gábor szirtekkel és tovább sötét és bizarr szirtömögök mindenhol. A tölgy, bukk- és fenyves erdőkből **ozonos levegő** terjed szét és hús patakok éies moraja zug feleik. **Vize** kitünő vassas savanyú víz. Vastartalma 10° C. Hasznáusa a hírneves karlsbrunni, charlottenbrunni és krynicai vizeknek. Orvosi értéke felülmúlja ezeket. 2-5

Vérszegényeknek páratlan hatása.

Kolozsvártól - Besztercezig vasuton, Beszterceztől kocsin lehet ide jutni (6 frt).

Szobák ára **mérsékelt**. Az E. K. E. vendéglőjében 80 krtól 1 frt 70 krig kaphatók kényelmes berendezésű, elegáns szobák. Gyógydíj 1 frt. Koszt: ebéd (4 tál étel) 80 kr., vacsora 50 kr. Meleg fürdő 35 kr., hideg fürdő 10 kr.

Fürdőorvos: GELEI LAJOS dr.

A fürdőnek hivatalos lapja az „ERDÉLY.”

A fürdőt kezeli az E. K. E. radna-bereki osztálya.

A magas fekvés, a gyönyörű erdő környezet, a pompás hegyi utak, a fenyvesek kigőzölgésével fűszeres, friss, tiszta levegő, a kitünő víz, az érdekes kiáululó helyek: a **legelső klimatikus gyógyítóhelytették e fürdőt.**

Fürdő időszak kezdete júl. 1., vége szept. 15.

Kérdéseküldőknek kimerítő felvilágosítással szolgál az E. K. E. főtitkára hivatala Kolozsvárt (Jókai-utca, 11. sz.) vagy a radna-borbereki osztály elnöksége Ó-Radnán.

A nyári idő alatt naponként közlekedő postáját.

Kolozsvár, 1894. jun. hó.

Telefon 76.

AZ ELNÖKSÉG.

Arankamentes lóheremag

nagyszemű 100 kilója 76 frt, 5, 10, 25, 50 kilós zsákokban, államilag ólomzárolva.

Répmag

ugyanolyan árban, Alvinczen feladva, utánvétellel kapható

Gróf Teleki Arvéd

drassói uradalmában, u. p. Konecza.

LE GRIFFON
Valódi Francia papír

ÜGYELJENEK A JEGYRE
ÜVAKODJANAK MINDEN UTANZASTOL

a legjobb
A LEGKERESETTEBB
az egészségnek leghasznosabb
SZIVARKA PAPIR

(35-52.)

Sz. 827—894.

tkvi.

Árverési hirdmény.

Az abrudbányai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy Sturza Nikulaj végrehajthatónak abrudbányai ifj. Solutiu János és legifjabb Solutiu János és Solutiu Málí, férj. Sturza Nikulajné mint örökösök képviselte néhai Solutiu Jánosné, sz. Mihalovics Helena végrehajtást szenvedők ellen 56 frt 34 kr. hátraléktoke, ennek 1889. évi május 14-től járó 6%-os

kamatai 20 frt 71 kr. hátralék költséggel és járul. behajtása végett az abrudbányai kir. jbiróság területéhez tartozó Abrudbánya község 327. sz. tjkben foglalt következő ingatlanok egészben, 1. s. 721. hrsz. kert, 722/1. hrsz. faház, 722/2. hrsz. faház kikialtási ár 1208 frt bp. 120 frt 80 kr. és tartozékai az abrudbányai kir. tkvi. helyiségében megtartandó nyilvános árverésen **1894. évi augusztus hó 10-én d. e. 10 órakor** a kikialtási ár 10%-ának birói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikialtási áron alól is el fognak adatni.

Vevő tartozik a vételért 2 egyenlő részben és pedig az első felét az árverés jogerőre emelkedésétől szá-

mitandó 15 nap alatt, a 2-ik felét ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt és az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt a gyulafehérvári kir. adó, mint birói letéti pénztárnál a 39424. számú I. miniszteri rendelet értelmében lefizetni.

E hirdményvel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen hatóság és Abrudbánya községben az előjárásnál tekinthetők meg.

A kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.
Abrudbányán, 1894. május 4-én.

Veress,
kir. albíró.

MAGYARORSZÁG.

TELJESEN FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **HOLLÓ LAJOS dr.**, orsz. képviselő.

REGGEL az ország legtávolabb eső részeiben is már az olvasó kezében van. 1—3

A Magyarország politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításai-
val az összes lapokat megelőzi.

A Magyarországból a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az aznapi összes kül- és bel-földi eseményeket, kimerítő tőzsdei tudósításokat, stb. stb.

A Magyarország eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségéért és önállóságáért, és szembe száll minden korrupcióval és közéletünket minden visszaéléstől megtisztítani törekszik.

A Magyarország független minden hatalomtól, minden magánérdektől, senkinek alárendelve nincs, s így álláspontját nyiltan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben.

A Magyarország ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőben is a közönség szolgálatára.

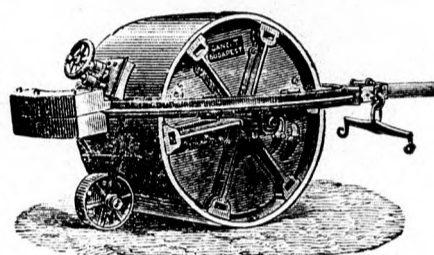
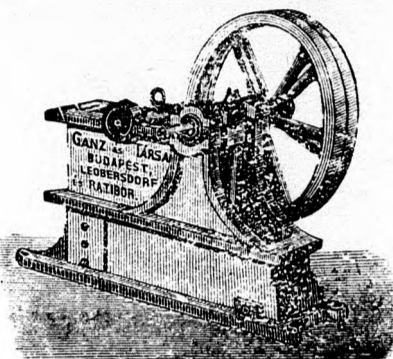
A „Magyarország” előfizetési ára:

Szerkesztőség: VIII ker., Fhg Sándor-utca 2. sz.	Egész évre . 14 frt — kr. Félévre . . . 7 „ — „ Negyedévre 3 „ 50 „ Egy hónapra 1 „ 20 „	Kiadóhivatal: IV. ker., Rostély-utca 2. sz.
---	---	--

GANZ ÉS TÁRSA

vasöntode- és gépgyár-részvénytársaság

1—6 BUDAPEST és LEOBERSDORF.

Kavics-készítő gépek vas-
utak, utak és beton számára.
Utihengerek a legtökéletesebb
szerkezettel és kivitelben. **Min-**
dennemű zúzógépek, aczél
és keményöntvény kere-
kek, nemkülönbén teljes bá-
nyacsillék és gőzkocsik;
kővágórácsfűrészek, hen-
gerszések, malomgépeze-
tek és malomberendezések.

Gáz- és petróleummotorok,
villanyvilágítás és erőátvitel.
villanyos bányavasutak,
villanyos szállítási berendezések
feldolgozógépek, turbinák

mindennemű vizállás-viszonyokhoz.

Mindennemű transzmissziók.
Kemény- és aczélöntvény cikkek.

Aláírási felhívás

Tarnóczy tüzoltószér- és gépgyár-részvénytársaság
ujjonnan kibocsájtott részvényeire.

A Tarnóczy tüzoltószér- és gépgyár-részvénytársaság, mely 1891. év óta áll fenn és eddigelé 500.000 frt alaptőkéje után az alapszabályszerű leírások és tartalékalapjának megfelelő dotatiója mellett részvényeseinek évenként 6 frt osztalékot fizet, mi 6% kamatozásnak felel meg. 1894. évi június hó 17-ik napján tartott közgyűlésén elhatározta, hogy jövőre tüzi fcskendők, tüzoltószerek, sárgaréz-, réz-, aczélárúk gyártásán, továbbá viz-, gáz- és villamvezetékek berendezésén és szakmájába tartozó melléküzletek folytatásán kívül gazdasági, valamint szerszám- és munkagépek nagybani gyártását a vállalat munkakörébe felveendi és gyári telepén egy nagy vasöntödét is állít fel.

E célból az alaptőkének két millió forintra való felemelése közgyűlésileg elhatározatván, az ujonnan kibocsátandó 15.000 darab 100 forint névértékű bemutatóra szóló részvényekre nézve ezennel nyilvános aláírási hirdettetik következő feltételek mellett:

1. A 100 frt névértékű bemutatóra szóló részvények kibocsájtási ára részvényenkint 110 frtban határozatják meg, melyből részvényenkint 10 frt a tartalékalapra fordittatik.

2. A részvények aláírása alkalmával, vagy legkésőbb f. é. június hó 26-ig bezárólag a Budapest VIII. IX. X. ker. takarékpénztár részvénytársaságnál Budapesten vagy ezen intézet által meghatározandó fizetési helyeken részvényenkint 30 frt fizetendő.

3. A további befizetések ugyancsak a Budapest VIII. IX. X. ker. takarékpénztár részvénytársaságnál következőleg eszközzendők:
a) 1894. augusztus 1-én részvényenkint 30 frt,
b) 1894. szeptember 1-én „ 25 „
c) 1894. október 1-én „ 25 „

A befizetésekről ideiglenes térítvények szolgáltattak ki, melyek az utolsó részletfizetés alkalmával társasági részvényekkel fognak kicseréltetni.

4. A régi részvényesek minden egyes részvény után ugyancsak 110 frt kibocsájtási árban és a fenti feltételek mellett egy-egy újabb részvényre tarthatnak igényt, de kötelesek e részbeni elővételi jogukat 1894. évi június hó 21-ig bezárólag gyakorolni és e célból részvényeiket a folyó szelvényekkel együtt lebélyegzés végett a Budapest VIII. IX. X. ker. takarékpénztárnál a fenti határnapig bemutatni, mért ellenesetben e részbeni joguktól elesnek és a fennmaradó részvények az új aláíróknak adatnak ki. Az új részvényesek az 1894-ik évi osztalékban a régi részvényesekkel egyenlően részesülnek.

5. A részvényaláírás zárhatáridejéül 1894. évi június hó 26-ik napja tüzetik ki.

6. Tuljegyések esetén az igazgatóság fentartja magának a jogot a feles aláírások tetszés szerinti leszállítására.

Ezen feltételek értelmében kibocsájtott részvényekre 1894. évi június hó 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25. és 26-án jegyezni és egyuttal a befizetéseket teljesíteni lehet Budapesten a Budapest VIII. IX. X. ker. takarékpénztár részvénytársaságnál, Budapesten, Üllői-ut 2. sz.

A nagyenyedi pénztintézetek utján.

Kelt Budapesten, 1894. évi június hóban.

A Tarnóczy tüzoltószér- és gépgyár-részvénytársaság:

Dr. Rosenberg Gyula s. k.

üggyvéd, mint jegyző.

Kossuth Ferencz s. k.

elnök.